

ПЪСЕНЬ НА РОДИНАТА

Надари ме, Боже мили
съ умъ, съсъ здраве и съсъ сили,
та съсъ книга и наука
въвъ успѣхъ и въвъ сполука,
дни честити да живѣя
чакъ додето остарѣя.
На родината единъ
азъ да стана мждѣръ синъ.

Надъ земята ни богата
погледни отъ небесата,
есень, зиме, пролѣтъ, лѣте
да разцѣвне като цвѣте,
плодъ обилень, Боже дай,
въ този хубавъ роденъ край,
та богатъ и колибаръ
да живѣе като царъ.
И да нѣма хора голи,
ни въвъ грижи, ни въ неволи,
ни сирачета навѣнъ
безъ храна и безъ огнь,
а просторитъ небесни
да ехтятъ отъ трудъ и пѣсни.

Григоръ Угаровъ

ПРИ ПЛѢВЕНЪ.

(По случай деня на освобождението на
България — 3. III.)

Генералъ Скобелевъ запо-
вѣдалъ да се атакува височи-
ната „Зелени гори“ и храбритъ
руски колони съ развѣващи се
знамена, подъ звуковетъ на
музиката, се устремили за ата-
ка. Градъ отъ куршуми се из-

сипвали върху героитъ. Скобе-
левъ, виждайки, че множество
храбри войници излизатъ отъ
строя, убити или ранени, съ
гръмливъ гласъ завикалъ:

— Следъ мене! Стройте се!
Следъ менъ, юнаци, азъ самъ